

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2019. gada 8. maijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Transports – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus – Regula (EK) N. 1370/2007 – 5. panta 1. un 2. punkts – Tiesa piešķiršana – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu, izmantojot autobusus un tramvajus, līgumi – Nosacījumi – Direktīva 2014/24/ES – 12. pants – Direktīva 2014/25/ES – 28. pants

Lietā C-253/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 7. martā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 12. aprīlī, tiesvedībā

Stadt Euskirchen

pret

Rhenus Veniro GmbH & Co. KG,

piedaloties:

SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH,

RVK Regionalverkehr Köln GmbH,

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents) un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Stadt Euskirchen* vārdā – *S. Schaefer* un *J. Manka*, *Rechtsanwälte*,
- *Rhenus Veniro GmbH & Co. KG* vārdā – *C. Antweiler*, *Rechtsanwalt*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *W. Mölls* un *P. Ondrůšek*, kā arī *J. Hottiaux*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV 2007, L 315, 1. lpp.), 5. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Stadt Euskirchen* (Eiskirhenes pilsēta, Vācija) un *Rhenus Veniro GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā – “*Rhenus Veniro*”) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu, izmantojot autobusus un tramvajas, tiešās piešķiršanas projektu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1370/2007

- 3 Regulas Nr. 1370/2007 2. pants “Definīcijas” ir formulēts šādi:

“Šajā regulā:

- a) “sabiedriskais pasažieru transports” ir vispārējas ekonomiskas nozīmes pasažieru transporta pakalpojumi, kurus bez diskriminācijas un nepārtraukti sniedz sabiedrībai;
- b) “kompetenta iestāde” ir jebkura dalībvalsts vai dalībvalstu valsts iestāde vai valsts iestāžu grupa, kam ir pilnvaras attiecīgā ģeogrāfiskajā apgabalā iesaistīties sabiedriskā pasažieru transportā, vai jebkura šādi pilnvarota struktūra;

[..]

- h) “tieša piešķiršana” ir pakalpojumu valsts līguma piešķiršana noteiktam sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam bez iepriekšējas konkursa procedūras;

[..]

- j) “iekšējs pakalpojumu sniedzējs” ir juridiski patstāvīgs subjekts, ko kompetentā iestāde vai, vairāku iestāžu gadījumā, vismaz viena kompetentā vietējā iestāde kontrolē līdzīgi tam, kā tā kontrolē savas struktūrvienības;

[..].”

- 4 Šīs regulas 4. panta 7. punktā ir noteikts:

“Konkursa dokumentācijā un pakalpojumu valsts līgumos pārredzami norāda, vai un kādā apjomā var apsvērt apakšuzņēmuma līgumu slēgšanu. Ja slēdz apakšuzņēmuma līgumus, pakalpojumu sniedzējam, kuram saskaņā ar šo regulu uzticēta sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu pārvaldīšana un sniegšana, ir pienākums pašam sniegt sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu būtisku daļu [..].”

5 Minētās regulas 5. pantā “Pakalpojumu valsts līgumu piešķiršana” ir paredzēts:

“1. Pakalpojumu valsts līgumus piešķir saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem. Tomēr pakalpojumu līgumus vai pakalpojumu valsts līgumus, kā noteikts [Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā] 2004/17/EK [(2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV 2004, L 134, 1. lpp.),] vai [Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā] 2004/18/EK [(2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras (OV 2004, L 134, 114. lpp.)], attiecībā uz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu vai tramvaju, piešķir saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas saskaņā ar minētajām direktīvām, ja šādi līgumi nav pakalpojumu koncesijas līgumi, kā noteikts minētajās direktīvās. Ja līgumus piešķir saskaņā ar Direktīvu [2004/17] vai Direktīvu [2004/18], nepiemēro šā panta 2. līdz 6. punktu.

2. Ja vien tas nav aizliegts ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, jebkura kompetenta vietēja iestāde neatkarīgi no tā, vai tā ir individuāla iestāde vai iestāžu grupa, kas sniedz integrētus sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus, var pieņemt lēmumu pati sniegt sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus vai tieši piešķirt pakalpojumu valsts [publisko pakalpojumu] līgumus juridiski patstāvīgam subjektam, ko kompetentā vietējā iestāde – vai iestāžu grupas gadījumā vismaz viena kompetentā vietējā iestāde – kontrolē līdzīgi tam, kā tā kontrolē savas nodaļas. Ja kompetentā vietējā iestāde pieņem šādu lēmumu, piemēro šādus nosacījumus:

[..]

b) nosacījums šā punkta piemērošanai ir tāds, ka tieši pakļauts pakalpojumu sniedzējs un jebkurš subjekts, ko minētais pakalpojumu sniedzējs kaut minimāli ietekmē, sabiedriskā pasažieru transporta darbības veic kompetentās vietējās iestādes teritorijā – neatkarīgi no jebkādam ārējām līnijām vai citiem šīs darbības palīgelementiem, kas iesniedz kompetento vietējo kaimiņu iestāžu teritorijā, – un nepiedalās konkursos, ko attiecībā uz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu sniegšanu organizē ārpus minētās kompetentās vietējās iestādes teritorijas;

[..]

e) ja saskaņā ar 4. panta 7. punktu apsver apakšuzņēmuma līguma slēgšanu, iekšējam pakalpojumu sniedzējam ir pienākums pašam sniegt lielāko daļu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu.

3. Jebkura kompetentā iestāde, kas uztic pakalpojumus trešai personai, kura nav tieši pakļauts pakalpojumu sniedzējs, piešķir pakalpojumu valsts līgumus, izsludinot konkursu [..].

[..]”

6 Šīs regulas 7. panta “Publicēšana” 2. punktā ir paredzēts:

“Katra kompetentā iestāde pieņem vajadzīgos pasākumus, lai vēlākais gadu pirms konkursa procedūras sākšanas vai gadu pirms tiesās piešķiršanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētu vismaz šādu informāciju:

a) kompetentās iestādes nosaukumu un adresi;

b) paredzētās piešķiršanas veidu;

c) iespējamus ar piešķiršanu saistītus pakalpojumus un teritorijas.

[..]”

Direktīva 2014/23/ES

- 7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES 2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV 2014, L 94, 1. lpp.) stājās spēkā 2014. gada 17. aprīlī, un dalībvalstīm tās tiesību normas bija jātransponē līdz 2016. gada 18. aprīlim.
- 8 Šīs direktīvas 5. pantā “Definīcijas” ir paredzēts:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “koncesijas” ir būvdarbu koncesijas vai pakalpojumu koncesijas, kas definētas a) un b) apakšpunktā:
- a) “būvdarbu koncesija” ir finansiālās interesēs rakstiski noslēgts līgums, ar kuru viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji uzdod veikt būvdarbus vienam vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un kurā atlīdzība par to ir vai nu tikai tiesības ekspluatēt būves, kas ir līguma priekšmets, vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu;
 - b) “pakalpojumu koncesija” ir finansiālās interesēs rakstiski noslēgts līgums, ar kuru viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji uzdod sniegt un pārvaldīt pakalpojumus, kas nav a) apakšpunktā minēto būvdarbu veikšana, vienam vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un kurā atlīdzība par to ir vai nu tikai tiesības izmantot pakalpojumus, uz ko attiecas līgums, vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu.

[..]”

Direktīva 2014/24/ES

- 9 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.), 12. pantā “Publiskie līgumi starp publiskā sektora subjektiem” ir paredzēts:

“1. Publisks līgums, kura slēgšanas tiesības līgumslēdzēja iestāde piešķirusi kādai juridiskai personai, kas ir privāto vai publisko tiesību subjekts, neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) līgumslēdzēja iestāde pār attiecīgo juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno pār savām struktūrvienībām;
- b) vairāk nekā 80 % no kontrolētās juridiskās personas darbībām tiek veiktas, izpildot uzdevumus, ko tai uzticējusi kontrolējošā līgumslēdzēja iestāde vai citas juridiskas personas, ko kontrolē minētā līgumslēdzēja iestāde; un
- c) kontrolētajai juridiskajai personai nav tiešas privāta kapitāla līdzdalības, izņemot tādas privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neietver kontroli un bloķēšanu, kā noteikts valsts tiesību aktos, saskaņā ar Līgumiem, un kam nav izšķirošas ietekmes uz kontrolēto juridisko personu.

Uzskata, ka pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē līgumslēdzēja iestāde pār juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno pār savām struktūrvienībām, ja tai ir izšķiroša ietekme gan attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem, gan attiecībā uz tās svarīgiem lēmumiem. Šādu kontroli var īstenot arī cita juridiska persona, kuru pašu tādā pašā veidā kontrolē līgumslēdzēja iestāde.

2. Šā panta 1. punktu piemēro arī gadījumā, kad kontrolētā juridiskā persona, kas ir līgumslēdzēja iestāde, piešķir līguma slēgšanas tiesības savai kontrolējošajai līgumslēdzējai iestādei vai citai juridiskai personai, kuru kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde, ar noteikumu, ka juridiskajai personai, kurai

piešķir publiska līguma slēgšanas tiesības, nav tiešas privāta kapitāla līdzdalības, izņemot tādas privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neparedz kontroli un bloķēšanu, kā noteikts valsts tiesību aktos, saskaņā ar Līgumiem, un kam nav izšķirošas ietekmes uz kontrolēto juridisko personu.

3. Līgumslēdzēja iestāde, kas pār juridisko personu, kura ir privāto vai publisko tiesību subjekts, neīsteno kontroli 1. punkta nozīmē, tomēr var minētajai juridiskajai personai piešķirt tiesības slēgt publisku līgumu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) līgumslēdzēja iestāde kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm pār minēto juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tās īsteno pār savām struktūrvienībām;
- b) vairāk nekā 80 % no minētās juridiskās personas darbībām tiek veiktas, izpildot uzdevumus, ko tai uzticējušas kontrolējošās līgumslēdzējas iestādes vai citas juridiskas personas, ko kontrolē tās pašas līgumslēdzējas iestādes; un
- c) kontrolētajai juridiskajai personai nav tiešas privāta kapitāla līdzdalības, izņemot tādas privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neparedz kontroli un bloķēšanu, kā noteikts valsts tiesību aktos, saskaņā ar Līgumiem, un kam nav izšķirošas ietekmes uz kontrolēto juridisko personu.

Pirmās daļas a) apakšpunkta vajadzībām uzskata, ka līgumslēdzējas iestādes pār juridisku personu kopīgi īsteno kontroli, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- i) kontrolētās juridiskās personas lēmējstruktūru sastāvā ir visu iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu pārstāvji. Atsevišķi pārstāvji var pārstāvēt vairākas vai visas iesaistītās līgumslēdzējas iestādes;
- ii) minētās līgumslēdzējas iestādes spēj kopīgi īstenot izšķirošu ietekmi attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem un svarīgiem lēmumiem; un
- iii) kontrolētā juridiskā persona necenšas īstenot intereses, kas ir pretrunā kontrolējošo līgumslēdzēju iestāžu interesēm.

4. Šīs direktīvas darbības joma neattiecas uz līgumu, kas noslēgts tikai starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

- a) ar līgumu tiek izveidota vai īstenoja iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu sadarbība, lai nodrošinātu, ka sabiedriskie pakalpojumi, kas tām jāveic, tiek sniegti ar mērķi īstenot šo iestāžu kopīgos mērķus;
- b) šīs sadarbības īstenošanu nosaka vienīgi tādi apsvērumi, kas saistīti ar sabiedrības interesēm; un
- c) iesaistītās līgumslēdzējas iestādes atvērtā tirgū veic mazāk kā 20 % no darbībām, kas saistītas ar sadarbību.

5. Lai noteiktu 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā un 4. punkta c) apakšpunktā minēto darbību procentuālo lielumu, ņem vērā vidējo kopējo apgrozījumu vai kādu citu ar darbību saistītu atbilstīgu rādītāju, piemēram, attiecīgās juridiskās personas vai līgumslēdzējas iestādes izmaksas saistībā ar pakalpojumiem, piegādēm un būvdarbiem pēdējo trīs gadu laikā pirms līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas.

Ja attiecīgās juridiskās personas vai līgumslēdzējas iestādes izveides vai darbības uzsākšanas dienas dēļ vai tās darbības reorganizācijas dēļ dati par tās apgrozījumu vai par kādu citu ar tās darbību saistītu rādītāju, kāds tas bijis iepriekšējos trīs gados, nav pieejami vai arī tie vairs nav būtiski, ir pietiekami pierādīt, ka darbības rādītājs ir ticams, it īpaši izmantojot uzņēmējdarbības prognozes.”

Direktīva 2014/25/ES

- 10 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV 2014, L 94, 243. lpp.), 11. pantā “Transporta pakalpojumi” ir paredzēts:

“Šī direktīva attiecas uz tādu tīklu nodrošināšanu un ekspluatāciju, kas iedzīvotājiem sniedz pakalpojumus dzelzceļu, automatizēto sistēmu, tramvaju, trolejbusu, autobusu vai trošu transporta jomā.

Attiecībā uz transporta pakalpojumiem uzskata, ka tīkls pastāv, ja pakalpojumu sniedz saskaņā ar kādas dalībvalsts kompetentas iestādes noteiktiem darbības nosacījumiem, kā, piemēram, nosacījumiem par apkalpojamiem maršrutiem, piedāvājamo pakalpojuma apjomu vai biežumu.”

- 11 Direktīvas 2014/25 28. pantā “Starp līgumslēdzējām iestādēm noslēgti līgumi” ir paredzētas tiesību normas, kuras būtībā ir analogiskas Direktīvas 2014/24 12. pantā ietvertajām tiesību normām, kā tās ir atgādinātas šī sprieduma 9. punktā.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 12 Eiskirhenes pilsēta ir kompetentā iestāde Regulas Nr. 1370/2007 2. panta b) punkta izpratnē.
- 13 2016. gada 8. decembrī saskaņā ar šīs regulas 7. pantu 2. punktu Eiskirhenes pilsēta publicēja *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* pielikumā sākotnējās informācijas paziņojumu par līguma par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu un citiem transportlīdzekļiem, tiešas piešķiršanas projektiem, kam nebija pakalpojumu koncesijas līguma forma, piemērojot minētās regulas 5. panta 2. punktu.
- 14 Atbilstoši šim sākotnējās informācijas paziņojumam minētais līgums, kurš attiecās uz ikgadēju vairāk nekā miljonu kilometru veikšanu, bija jāpiešķir *SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH* (turpmāk tekstā – “SVE”), sabiedrībai kura pilnībā pieder Eiskirhenes pilsētai, uz 120 mēnešu laikposmu, no 2019. gada 1. janvāra.
- 15 Tā kā *SVE* rīcībā nebija ne transportlīdzekļu, nedz šoferu, lai pati izpildītu līgumu, kas bija publiskā iepirkuma priekšmets, tā darīja zināmu savu nodomu noslēgt apakšuzņēmuma līgumu ar *RVK Regionalverkehr Köln GmbH* (turpmāk tekstā – “RVK”), sabiedrību, kura sniedz transporta pakalpojumus visā teritorijā, kuru aptver *Zweckverband Verkehrsverbund Rhein-Sieg* (Reinas-Ziges pašvaldību transporta mērķapvienība, Vācija).
- 16 *RVK* kapitāldaļas attiecīgi 12,5 % apmērā pieder *Kölner Verkehrsbetriebe AG*, *Kreisholding Rhein Sieg GmbH*, *Rhein-Erft Verkehrsgesellschaft mbH*, *Elektrische Bahn der Stadt Bonn und Rhein Sieg Kreises SBB GmbH (SBB GmbH)* un *Stadtwerke Bonn Verkehrs GmbH*, kā arī *Kreis Euskirchen* (Eiskirhenes rajons, Vācija) un *Rheinisch-Bergischer Kreis* (Reinas-Bergas rajons, Vācija). Pārējās kapitāldaļas 2,5 % apmērā pieder *Oberbergischer Kreis* (Oberbergas rajons, Vācija) un 10 % pieder pašam apakšuzņēmumam.
- 17 2016. gadā *SVE* atbildēja apstiprinoši uz tai izteikto piedāvājumu 2019. gada 1. janvārī, publiskā iepirkuma, kura piešķiršana bija paredzēta, izpildes sākuma datumā, iegādāties 2,5 % no *RVK*.
- 18 *Rhenus Veniro* par paredzēto tiešo piešķiršanu cēla prasību kompetentajā *Vergabekammer* (Publisko iepirkumu palāta, Vācija).

- 19 Ar 2017. gada 16. maija lēmumu *Vergabekammer* (Publisko iepirkumu palāta) aizliedza Eiskirhenas pilsētai piešķirt līgumu *SVE*.
- 20 Šajā ziņā *Vergabekammer* (Publisko iepirkumu palāta) vispirms norādīja, ka *SVE* neatbilda Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 2. punktā paredzētajam transporta līguma personiskās izpildes kritērijiem. Turpinājumā tā norādīja, ka *RVK* sniedza transporta pakalpojumus citās reģionālās teritorijās, nevis Eiskirhenes pilsētā, kas bija pretrunā minētajiem noteikumiem. Visbeidzot tā uzsvēra, ka *RVK* darbība nevar tikt attiecināta uz *SVE*, jo šai pēdējai minētajai 2019. gada 1. janvārī piederēja tikai 2,5 % *RVK* [kapitāldaļu].
- 21 *SVE* par *Vergabekammer* (Publisko iepirkumu palāta) lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija), norādot, ka tā esot kļūdaini piemērojusi Regulas Nr. 1370/2007 5. pantu, jo kompetentās iestādes īstenoja kopīgu kontroli pār *RVK* un *RVK* savus pakalpojumus sniedza šo iestāžu teritorijā.
- 22 *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā) vispirms norādīja, ka pamatlietas risinājums ir atkarīgs no Tiesas sniegtās atbildes uz lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuri tai ir iesniegti apvienotajās lietās *Verkehrsbetrieb Hüttebräucker* un *Rhenus Veniro* (C-266/17 un C-267/17), par Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 2. punkta piemērojamību publiskajiem iepirkumiem, kas nav sabiedrisko pakalpojumu koncesijas.
- 23 Gadījumā, ja Tiesa uz šo jautājumu atbildētu apstiprinoši, *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā) šaubās par to, vai Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 2. punkts ir piemērojams tad, ja tieši pakļauts pakalpojumu sniedzējs īsteno lielāko daļu līguma, kas tam piešķirts, ar tādas sabiedrības starpniecību, kurā tam pieder 2,5 % kapitāldaļu, bet pārējās kapitāldaļas tieši vai netieši pieder citām kompetentajām iestādēm.
- 24 Šādos apstākļos *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 2. punkta e) apakšpunkts, nosakot pienākumu pašam sniegt lielāko daļu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu, izslēdz, ka tieši pakļautais pakalpojumu sniedzējs šo lielāko daļu pakalpojumu sniedz ar tādas sabiedrības starpniecību, kurā tam pieder 2,5 % kapitāldaļu un pārējās kapitāldaļas netieši vai tieši pieder citām kompetentajām iestādēm?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 25 Ar prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā Tiesai, vai Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 2. punkts ir piemērojams tādu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu, izmantojot autobusus, līgumu tiešai piešķiršanai, kuriem nav koncesijas līguma forma, un apstiprinošas atbildes gadījumā, vai šī tiesību norma ļauj tieši pakļautam pakalpojumu sniedzējam sniegt lielāko daļu pakalpojumu ar tādas sabiedrības starpniecību, kurā tam pieder tikai 2,5 % kapitāldaļu.
- 26 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Tiesa ir jau nospriedusi, ka, runājot par līgumu, kas parasti izriet no Direktīvas 2004/17 vai Direktīvas 2004/18 materiālās un *ratione temporis* piemērošanas jomas, līgumu, kuri attiecas uz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot autobusus, un kuriem šo direktīvu izpratnē nav koncesijas līguma formas, tiešajam piešķiršanām nav piemērojams Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 2. punkts, bet tiešo piešķiršanu regulējums, kurš ir izveidojies, pamatojoties uz šīm direktīvām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 21. marts, *Verkehrsbetrieb Hüttebräucker* un *Rhenus Veniro*, C-266/17 un C-267/17, EU:C:2019:241, 73.–76. punkts).

- 27 Runājot par Direktīvām 2014/24 un 2014/25, ar kurām ir attiecīgi atceltas un aizstātas Direktīvas 2004/18 un 2004/17 un kurās atšķirībā no pēdējām divām minētajām direktīvam vairs nav definēts “koncesijas līguma” jēdziens, kurš tagad ir reglamentēts Direktīvā 2014/23, Tiesa norādīja, ka šo divu direktīvu 12. pantā – attiecībā uz pirmo – un 28. pantā – attiecībā uz otro – ir kodificēta un precizēta Tiesas izstrādātā judikatūra tiesās piešķiršanas jomā, kas apliecina, ka Savienības likumdevējs ir vēlējis, lai šis tiesās piešķiršanas tiesiskais regulējums tiktu saistīts ar šīm divām direktīvām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 21. marts, *Verkehrsbetrieb Hüttebräucker* un *Rhenus Veniro*, C-266/17 un C-267/17, EU:C:2019:241, 77. un 78. punkts).
- 28 Šajā gadījumā izskatāmajā lietā aplūkots sākotnējās informācijas paziņojums par līguma par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu un citiem transportlīdzekļiem, tiesās piešķiršanas projektu tika publicēts 2016. gada 8. decembrī, lai gan Direktīvas 2014/24 un 2014/25 jau bija piemērojamas, jo to transportēšanai paredzētais termiņš bija beidzies.
- 29 No iepriekš izklāstītā izriet, ka uz prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1370/2007 5. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas nav piemērojams tādu līgumu par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, tiešai piešķiršanai, kuriem nav pakalpojumu koncesijas līgumu formas Direktīvas 2014/23 izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 30 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, 5. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams tādu līgumu par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, tiešai piešķiršanai, kuriem nav pakalpojumu koncesijas līgumu formas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu izpratnē.

[Paraksti]